

Arrest

nr. 275 160 van 8 juli 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI en van attaché A.SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Bengaalse nationaliteit en van Bihari-origine te zijn, komt illegaal in de luchthaven van Zaventem toe op 5 april 2022 en dient een verzoek om internationale bescherming in op 25 april 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst is ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 13 mei 2022 overgemaakt aan het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal). Verzoeker wordt in het transitcentrum 127bis gehoord op 7 juni 2022.

1.3. Op 14 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die op 15 juni 2022 aan verzoeker ter kennis is gebracht, en die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh. U beweert dat u een bihari bent en te zijn geboren in het Mohadpur bihari kamp in Dhaka. Uw vader stierf bij uw geboorte en uw moeder toen u vijf jaar was. Tot uw negende deed u allerhande klusjes in het kamp waarbij u werd opgemerkt door een Bengaals koppel dat wel sympathie voor u had. U werd door hen op niet- officiële wijze aangenomen. U beweerde dat u een goed leven had bij uw adoptiefamilie, maar er ontstonden spanningen tussen u en de vijf kinderen van uw stiefvader uit zijn vorig huwelijk. Die jongens waren immers bevreesd dat u een deel van uw stiefvaders eigendommen zou erven. Rond 2004 werd u lid van een theatergezelschap “A.N.”. Daar jullie in jullie stukken kritiek uiten op de overheid werd u soms door onbekenden bedreigd. Op 16 december 2011 werd u na een stuk ontvoerd door onbekenden. U werd bedreigd en geslagen, daarbij werden uw beide benen gebroken. Nadat u beloofd had om u in het vervolg te onthouden van kritiek op de autoriteiten, werd u vrijgelaten. U deed nog allerhande activiteiten voor de theatergroep maar kende met uitzondering van enkele anonieme dreigtelefoontjes geen noemenswaardige problemen meer, omdat u geen risico's meer nam. U verklaarde dat u na de feiten die zich voordeden in december 2011 vooral in India verbleef, soms terugging naar Bangladesh en in 2016 er permanent terugkeerde. Gezien u als bihari geen staatsburgerschap had van Bangladesh kon u er geen toekomst opbouwen en was het moeilijk om te overleven. Bovendien lieten uw stiefbroers, die bevreesd waren dat u een deel van hun erfenis zou inpikken, zich gelden. U werd geregeld door hen geslagen. Omwille alle hierboven vermelde problemen vond uw stiefvader het veiliger dat u Bangladesh zou verlaten. Hij regelde voor u een vals Bengaals paspoort waarmee u het land verliet. Via Irak, Iran en Turkije kwam u uiteindelijk in april 2022 in België aan, waar u internationale bescherming aanvroeg. U legde geen documenten neer ter ondersteuning van dit verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals omschreven in de Subsidiaire Bescherming.

In eerste instantie moet worden opgemerkt dat u geen enkel document kunt voorleggen waarmee u uw identiteit en nationaliteit kan aantonen. Nochtans kan van een verzoeker worden verwacht dat hij alle inspanningen levert om op zijn minst zijn nationaliteit en identiteit aan te tonen of een afdoende verklaring te geven waarom u daartoe niet in staat bent. Uit uw verklaringen blijkt dat u als bihari niet over het staatsburgerschap van Bangladesh beschikt en daarom ook geen officiële documenten kan voorleggen. Uw verklaringen waarom u geen staatsburgerschap van Bangladesh kan verkrijgen kunnen echter niet overtuigen. U gevraagd of u ooit inspanningen heeft geleverd om de nationaliteit van Bangladesh te verkrijgen, gaf u aan dat dat niet mogelijk is omdat u niet aan de voorwaarden voldoet, namelijk dat uw vader in Bangladesh moet geboren zijn (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt echter dat op 18 mei 2008 de High Court van Bangladesh bepaalde dat alle kinderen die minderjarig waren bij de Bengaalse onafhankelijkheid in 1971, of geboren werden na de onafhankelijkheid als Bengaals staatsburgers moeten worden beschouwd. De uitspraak bood een oplossing voor de helft van de naar schatting 300.000 bihari's in Bangladesh. In overweging genomen dat u verklaarde dat uw adoptiefamilie u zeer gunstig gezind was en uw adoptievader zelfs een voormalig politieman was, is het

niet geloofwaardig dat u die kans niet heeft aangegrepen of uw familie u niet heeft geholpen om het Bengaals staatsburgerschap te verwerven zodanig u een volwaardig leven met alle rechten, voordelen en officiële documenten in Bangladesh te geven. Gezien er geen geloof kan worden gehecht dat u niet over het Bengaals staatsburgerschap zou beschikken en daarom over geen enkel document beschikt om uw nationaliteit en identiteit te bewijzen, kan er niets anders dan te worden besloten dat u wel degelijk Bengaalse identiteitsdocumenten heeft, die u om één of de andere reden voor de Belgische autoriteiten wilt verhuilen. Bijgevolg heeft u niet voldaan aan de medewerkingsplicht die van u in het kader van uw asielaanvraag kan worden verwacht en is het Commissariaat-generaal niet in staat om een correcte inschatting te maken van wie u bent en van waar u afkomstig bent. Uit wat voorafgaat kan dan ook worden gesteld dat uw verklaringen die u aflegde over de slechte levensomstandigheden van de bihari's in Bangladesh niet op u van toepassing zijn. Bovendien hypothekeren uw ongeloofwaardige verklaringen over uw ontbreken van het Bengaals staatsburgerschap de geloofwaardigheid van uw andere problemen die u in Bangladesh beweerde te kennen en die u noopten om Bangladesh te verlaten om elders internationale bescherming aan te vragen.

Zo verklaarde u ook dat u lid was van een theatergroep die zich in haar stukken kritisch opstelde tegen wanpraktijken van de Bengaalse overheid (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Omwille uw betrokkenheid bij deze theatergroep zou u in december 2011 door onbekenden ontvoerd en mishandeld zijn. Nadat u beloofd had u niet meer kritisch tegenover de overheid op te stellen werd u vrijgelaten. Vooreerst legde u opnieuw geen enkel document neer om deze bewering te staven. Nochtans beweerde u dusdanig zwaar mishandeld te zijn dat u beide benen brak, een bewering die toch ondersteund zou moeten kunnen worden mits medische attesten. Indien de door u geschetste gebeurtenissen toch nog enige kern van waarheid bevatten, dient te worden opgemerkt dat uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u geen noemenswaardige problemen meer kende omwille uw betrokkenheid met die theatergroep daar u geen risico's meer nam (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). U stelde wel dat u van 2012 tot 2016 vooral in India verbleef, soms naar Bangladesh terug ging maar in 2016 permanent naar Bangladesh terugkeerde (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 4). Daaruit blijkt dat uw vrees om nogmaals te worden ontvoerd en te worden mishandeld danig moet worden gerelativeerd.

U gevraagd waarom u dan uiteindelijk in 2016 uit Bangladesh bent vertrokken haalt u de slechte situatie van de bihari's aan omdat zij geen staatsburgerschap hebben en dat uw stiefbroers vreesden dat u een deel van de erfenis zou inpikken en u daarom mishandelden (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Wat de slechte situatie van de bihari's zonder staatsburgerschap betreft werd hierboven reeds uiteengezet dat deze niet op u van toepassing is omdat er geen geloof kan worden gehecht dat u ondertussen het staatsburgerschap niet heeft gekregen. Wat betreft de problemen met uw stiefbroers moet worden opgemerkt dat die eerder van familiale aard zijn. Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u geen beroep zou kunnen doen op de Bengaalse autoriteiten om een redelijke bescherming tegen de agressie van uw stiefbroers te verkrijgen. U verklaarde immers dat u zich niet tot de politie heeft gewend omdat het hier ging om familie (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Dat u uw adoptiefamilie niet wou schofferen met naar de politie te gaan, is echter geen afdoende verklaring waarom u zich niet tot de Bengaalse autoriteiten wendde om een redelijke bescherming te krijgen tegen de agressie van uw stiefbroers. Bovendien kan worden opgemerkt dat indien u zich niet wilde wenden tot de Bengaalse autoriteiten, u de problemen met uw stiefbroers nog altijd zou kunnen ontwijken door u elders in Bangladesh te vestigen. Er wordt, immers zoals hierboven werd uiteengezet, ervan uitgegaan dat u het staatsburgerschap heeft van Bangladesh en dat u dan ook over de nodige documenten beschikt. Uw verklaring waarom u niet elders in Bangladesh kan verblijven, namelijk dat u acteertlessen wil geven en met jongere kinderen wil werken, is geen afdoende verklaring waarom u dat niet elders in Bangladesh kan doen en wijst in uw hoofde geenszins op een noodzaak om Bangladesh te verlaten en elders internationale bescherming aan te vragen (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 8).

Voorts verklaarde u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh te moeten vrezen voor een gevangenisstraf omdat u Bangladesh met een vals paspoort heeft verlaten. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het illegaal verlaten van uw land van herkomst van gemeenrechtelijke aard is, waarvan elke overheid het recht heeft om dergelijke inbreuken te bestraffen zonder dat dit als een daad van vervolging moet worden beschouwd. U gevraagd welke straf u dan wel vreest, antwoordde u dat dit 4 tot of 6 jaar gevangenisstraf kan zijn, wat op zich niet kan worden beschouwd als een disproportionele straf (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Bovendien gaat het Commissariaat-generaal ervan uit dat u weldegelijk de Bengaalse nationaliteit heeft en als dusdanig dan ook over een legaal paspoort kan beschikken, waardoor er dan ook geen enkele reden is waarom u Bangladesh dan ook niet legaal verlaten heeft.

Voorts kan nog worden opgemerkt dat u internationale bescherming heeft aangevraagd in Griekenland zonder dat u de uitkomst van uw asielprocedure heeft afgewacht. Dat u uw land waar u het eerst internationale bescherming heeft aangevraagd heeft verlaten alvorens de beslissing af te wachten, relativeert verder in ernstige mate de ernst van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Tot slot verklaarde u dat u via uw sociaal assistent nog de volgende documenten voor het Commissariaat-generaal heeft neergelegd, namelijk identiteitsdocumenten van uw adoptiefamilie, en foto's van het theatergezelschap. Het Commissariaat-generaal dient echter op te merken dat ze deze documenten niet heeft ontvangen. Ook uw advocaat liet tijdens het gehoor optekenen dat ze deze documenten nooit heeft ontvangen. Doch hierbij dient te worden opgemerkt dat zelfs indien u deze documenten kunt voorleggen, zij geen afbreuk doen aan bovenvermelde beslissing. Wat de kopies van de identiteitsdocumenten betreft moet worden opgemerkt dat die van om het even wie kunnen zijn en zeker niet aantonen dat er enige familiale band tussen jullie is, laat staan dat zij aantonen dat u een bihari bent zonder staatsburgerschap die door hen is geadopteerd. De documenten van de theatervoorstellingen kunnen aantonen dat u ooit theater heeft gespeeld, doch uit uw verklaringen kan niet worden afgeleid dat zij een begin van bewijs leveren van uw ingeroepen problemen die u ten gevolge uw deelname daaraan heeft gekend.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsplicht.

Volgens verzoeker is het commissariaat-generaal volledig ten onrechte de mening toegedaan dat verzoeker er niet in is geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in het Verdrag van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Verzoeker meent dat hij een duidelijke, coherente, aannemelijke en samenhangende verklaring heeft afgelegd en bevredigende antwoorden heeft gegeven op alle vragen.

Hij stelt vooreerst dat de documenten die hij aan zijn sociaal assistent vóór zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal overmaakte, door miscommunicatie niet verder werden overgemaakt aan het commissariaat-generaal en zijn advocaat. Hij had aan zijn sociaal assistent niet aangegeven dat deze documenten moesten worden overgemaakt aan de Belgische asielautoriteiten en zijn advocaat (zie stuk 4 bij het verzoekschrift), aangezien hij er ten onrechte vanuit was gegaan dat zijn sociaal assistent deel uitmaakte van de asielautoriteiten. Wat er ook van zij, middels de stukken 5 tot en met 7 gevoegd bij het verzoekschrift maakt hij deze stukken thans over.

Hij stelt voorts dat zijn verklaringen niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is. Verzoeker herneemt dat hij verklaarde Bihari te zijn, dat hij een wees is, dat hij, na een bijzonder moeilijk leven op straat vanaf zijn vijf jaar, op negenjarige leeftijd in huis werd genomen door een Bengaals koppel, zonder hem officieel te adopteren, waarvoor hij zeer dankbaar was en is maar dat hij zich niet in de positie bevond om van het koppel te eisen hem officieel te adopteren en/of voor hem zijn documenten in orde te brengen. Volgens verzoeker heeft het commissariaat-generaal met dit alles geen rekening gehouden, heeft het geen enkel onderzoek gevoerd naar deze feiten en gaat het zeer kort door de bocht door simpelweg te stellen dat verzoeker niet kan bewijzen dat hij Bihari is. Verzoeker

verwijst nog naar artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (Kwalificatierichtlijn), dat het volgende stelt:

“1. De lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

2. De in lid 1 bedoelde elementen bestaan in de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie in het bezit van de verzoeker over zijn leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes, identiteits- en reisdocumenten en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Verder, zo stelt verzoeker, verduidelijkt het Hof van Justitie dit als volgt (HvJ 22 november 2012 *MM v. Ireland*, C277/1):

“66. Concreet houdt deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus in dat, indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker.”

Het verzoekschrift haalt aan dat het commissariaat-generaal geen enkel initiatief genomen heeft om met verzoeker samen te werken om te achterhalen dat hij Bihari is. Dit kon het commissariaat-generaal nochtans makkelijk onderzoeken, door bijvoorbeeld na te gaan of verzoeker Bihari taal, zijnde Urdu, machtig is, wat tijdens het persoonlijk onderhoud niet eens aan verzoeker werd gevraagd. Het commissariaat-generaal heeft verder ook geen enkele vraag gesteld met betrekking tot de Bihari cultuur en/of gewoonte.

Het verzoekschrift stelt dat verzoeker anderzijds wel medische attesten neerlegde waarin zijn verwondingen werden onderzocht en vastgesteld door een Belgische arts (stuk 7 bij het verzoekschrift). Volgens het verzoekschrift kunnen de verwondingen op het lichaam van verzoeker minstens worden aanzien als begin van bewijs dat hij gefolterd is geweest. Gelet op de omstandigheden waarin verzoeker zich bevindt kan van het commissariaat-generaal ook worden aangenomen dat zij *in casu* ook gehouden is tot het voeren van een degelijk onderzoek alvorens te besluiten of hij al dan niet in aanmerking komt voor een bescherming. Het is voor verzoeker zeer moeilijk om middels een stavingstuk (geboorteakte en/of paspoort) te bewijzen dat hij een Bihari is, omdat hij hiervoor afhankelijk is van de Bengaalse autoriteiten. Bovendien, zo stelt verzoeker, is het een algemeen bekend feit dat Bihari's heel veel obstakels ondervinden bij het bekomen van hun geboorteakte en/of paspoort. Dit blijkt volgens het verzoekschrift duidelijk uit objectieve bronnen. Hij verwijst naar een artikel uit *The Guardian* en naar het *COI Report: Bangladesh – Country overview* van december 2017. Verzoeker stelt wel degelijk een Bihari te zijn en volgens hem wekte het commissariaat-generaal ten onrechte de indruk dat hij als Bihari zijnde gemakkelijk een Bengaals staatsburgerschap kon bekomen en dat hij dit niet heeft gedaan. Onder verwijzing naar een artikel van *International Republican Institute* (stuk 3 bij het verzoekschrift), betoogt verzoeker dat duidelijk blijkt dat Bihari's in de praktijk geenszins gemakkelijk een Bengaals staatsburgerschap kunnen verkrijgen.

Waar het commissariaat-generaal stelt dat verzoeker zijn problemen met zijn stiefbroers gemakkelijk kan oplossen door zich te richten tot de Bengaalse autoriteiten, werpt verzoeker op dat dit niet correct is, daar de Bengaalse politie niet makkelijk geloof hecht aan de verklaringen van verzoeker als Bihari zijnde en ook door het feit dat hij al eens werd opgepakt door de Bengaalse autoriteiten omdat hij kritiek geuit had op de Bengaalse overheid. Verder kan dit ook de relatie met zijn stiefvader verzuren, wat verzoeker te allen koste wil vermijden. Hij stelt verder ook niemand te hebben in Bangladesh die hem eventueel zou kunnen steunen.

Verder werpt verzoeker een schending van de zorgvuldigheidsplicht op omdat het commissariaat-generaal volgens hem duidelijk geen rekening heeft gehouden met zijn zwakke positie en de voormelde objectieve bronnen.

Uit bovenvermelde uiteenzetting blijkt volgens verzoeker dat de bestreden beslissing niet juist en/of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven. De beslissing werd derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd, daar zij geen rekening houdt met de veiligheidssituatie van verzoeker in Bangladesh.

Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) “(...) *de bestreden beslissing te vernietigen en in hoofdorde verzoeker een internationale bescherming toe te kennen; in ondergeschikte orde het administratieve dossier terug te sturen naar het CGVS voor grondiger onderzoek aangaande veiligheidssituatie van Bihari's in Bangladesh, rekening houdende met de persoonlijke problemen en het profiel van verzoeker.*”

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- artikel van *International Republican Institute* d.d. 4 februari 2021 (stuk 3);
- e-mailverkeer met verzoekers sociaal assistent (stuk 4);
- identiteitsdocumenten koppel dat verzoeker officieus adopteerde (stuk 5);
- foto's van verzoeker met het koppel en foto's van door verzoeker gespeelde theaterstukken (stuk 6);
- een medisch attest (stuk 7).

3. Beoordeling

3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te

zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.4.1. Als reden voor het vertrek uit Bangladesh haalt verzoeker enerzijds de slechte situatie van de Bihari aan omdat zij geen staatsburgerschap hebben en anderzijds gaf verzoeker aan zijn land van herkomst te hebben verlaten uit vrees om door de zonen van zijn officieuze adoptievader te worden mishandeld omdat zij denken dat hij een deel van de erfenis zou inpikken. Verzoeker haalt ook aan dat hij op 16 december 2011 door een onbekende of onbekenden ontvoerd en geslagen werd. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van verzoeker verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

3.4.2. Daargelaten de vaststelling dat door miscommunicatie en misverstand van verzoekers kant bepaalde documenten die hij aan zijn sociaal assistent had overgemaakt het commissariaat-generaal niet bereikten voordat het persoonlijk onderhoud plaatsvond, maakt verzoeker thans middels de stukken 5 tot en met 7 gevoegd bij het verzoekschrift deze bijkomende documenten over.

De bewijswaarde van de moeilijk leesbare, kopieën van de identiteitsdocumenten van verzoekers adoptieouders (stuk 5), wordt ondermijnd daar bepaalde gegevens op deze documenten met een zwarte stift doorstreept werden. Wanneer verzoeker ter terechtzitting hiermee geconfronteerd wordt, stelt hij dat zijn familieleden dit gedaan hebben omdat ze vreesden “ontdekt te worden”. Dit vormt geen afdoende verschoningsgrond, daar verzoeker op generlei wijze ondergedoken leefde bij deze personen. Evenmin blijkt uit verzoekers verklaringen dat deze personen ooit bedreigd werden omwille van het feit dat zij zich over verzoeker ontfermd hebben. Voorts merkt de Raad op dat niet zeker is wie die personen zijn en dat deze documenten geenszins vermogen aan te tonen dat er enige, officieuze, familiale band met verzoeker bestaan, laat staan dat deze kopieën aantonen dat verzoeker door deze personen geadopteerd werd als Bihari zonder Bengaals staatsburgerschap.

Hetzelfde geldt voor de wel zeer onduidelijke kopieën van de foto's waarop verzoeker met zijn officieuze adoptieouders zou staan afgebeeld (stuk 6, p. 1). Bovendien kan aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Dit gaat eveneens op voor de overige foto's die bij stuk 6 zijn gevoegd. Deze kunnen mogelijks wel aantonen dat verzoeker ooit theater speelde, maar uit verzoekers verklaringen kan niet worden afgeleid dat zij een begin van bewijs leveren van de

beweerde problemen die hij ten gevolge van zijn deelname daaraan zou hebben gehad. Daarenboven bevatten zulke foto's slechts een momentopname, kunnen zij simpelweg in scène worden gezet en vormen zij geenszins enige garantie voor de plaats, het ogenblik en de omstandigheden waarop en waarin deze zijn genomen. Ook hun eigenschappen kunnen immers eenvoudigweg worden gemanipuleerd.

Ter staving van zijn in 2011 opgelopen verwondingen legt verzoeker een medisch attest voor, opgesteld door een Belgische arts op 22 mei 2022 (stuk 7 bij het verzoekschrift). Hierin worden vaststellingen gedaan van oude littekens op meerdere plaatsen op verzoekers lichaam, waaronder zijn beide scheenbenen en is opgetekend dat verzoeker verklaart niet te kunnen lopen omdat hij erna pijn heeft aan zijn scheenbeen. In zoverre verzoeker van oordeel is dat dit medisch stuk minstens een begin van bewijs is dat hij gefolterd is geweest, wijst de Raad er evenwel op dat dergelijk medisch stuk, overigens opgesteld meer dan tien jaar na de vermeende foltering, geen sluitend bewijs vormt voor de oorzaak en omstandigheden van de vastgestelde fysieke problemen, noch voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwondingen opliep. In betreffend medisch attest wordt zelfs nergens opgetekend wat de oorzaak is van de littekens, in welke omstandigheden verzoeker deze opliep of wat verzoeker daarover verklaarde. Dit stuk volstaat dan ook niet om de door verzoeker voorgehouden problemen in zijn land van herkomst aan te tonen.

Gelet op de summier inhoud en de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar asielrelaas, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

3.4.3. De aangehaalde problemen met de kinderen van zijn officieuze stiefvader, betreffen problemen van louter familiale aard en zijn aldus vreemd aan de criteria van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Verzoeker maakte bovendien niet aannemelijk dat hij geen beroep zou kunnen doen op de Bengaalse autoriteiten om een redelijke bescherming tegen de agressie van deze broers te verkrijgen en toont niet aan dat hij zich niet elders in Bangladesh zou kunnen vestigen. De commissaris-generaal werpt te dien einde terecht het volgende op:

“U verklaarde immers dat u zich niet tot de politie heeft gewend omdat het hier ging om familie (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Dat u uw adoptiefamilie niet wou schofferen met naar de politie te gaan, is echter geen afdoende verklaring waarom u zich niet tot de Bengaalse autoriteiten wendde om een redelijke bescherming te krijgen tegen de agressie van uw stiefbroers. Bovendien kan worden opgemerkt dat indien u zich niet wilde wenden tot de Bengaalse autoriteiten, u de problemen met uw stiefbroers nog altijd zou kunnen ontwijken door u elders in Bangladesh te vestigen. Er wordt, immers zoals hierboven werd uiteengezet, ervan uitgegaan dat u het staatsburgerschap heeft van Bangladesh en dat u dan ook over de nodige documenten beschikt. Uw verklaring waarom u niet elders in Bangladesh kan verblijven, namelijk dat u acteertlessen wil geven en met jongere kinderen wil werken, is geen afdoende verklaring waarom u dat niet elders in Bangladesh kan doen en wijst in uw hoofde geenszins op een noodzaak om Bangladesh te verlaten en elders internationale bescherming aan te vragen (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 8).

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het loutere vermoeden dat de Bengaalse politie niet gemakkelijk geloof hecht aan Bihari en de stelling dat hij in 2011 al eens was opgepakt door de politie wegens geuite kritiek op de Bengaalse overheid, is geen overtuigend argument waarom verzoeker zich bij een eventuele terugkeer niet tot de nationale autoriteiten zou kunnen wenden. Verder overtuigt verzoekers stelling in het verzoekschrift, dat hij verder ook niemand in Bangladesh heeft die hem zou kunnen steunen, niet als verschuiving om zich niet elders in zijn land van herkomst te kunnen vestigen en om alzo aan de voorgehouden problemen met de zonen van zijn officieuze adoptievader te ontkomen.

3.4.4. Verzoeker haalt aan dat hij als Bihari niet over het staatsburgerschap van Bangladesh beschikt. Uit informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het rechtsplegingsdossier toegevoegd werd, blijkt evenwel dat op 18 mei 2008 de *High Court* van Bangladesh bepaalde dat alle kinderen die minderjarig waren bij de Bengaalse onafhankelijkheid in 1971, of geboren werden na de onafhankelijkheid als Bengaals staatsburgers moeten worden beschouwd. Sindsdien hebben Bihari recht op Bengaals staatsburgerschap en hebben zij stemrecht (zie ook stuk 1 bij het

verzoekschrift, p. 2). Verzoeker is geboren na de uitroeping van de onafhankelijkheid van Bangladesh in maart 1971, waardoor hem het staatsburgerschap en stemrecht toegekend moeten worden. Voor zover verzoeker inderdaad Bihari is, wat hij niet aantoont aan de hand van enig document, toont hij niet aan ernstige pogingen ondernomen te hebben om het Bengaalse staatsburgerschap aan te vragen, terwijl verzoeker sinds zijn negen jaar in een uitsluitend Bengaalse sociale omgeving is opgegroeid aangezien hij door een Bengaals koppel officieus werd geadopteerd en in huis genomen, waardoor hij op een stabiel opvangnet kon rekenen en niet zoals vele andere Bihari in vluchtelingenkampen verbleef. In de bestreden beslissing wordt in dit verband terecht als volgt gesteld: *“In overweging genomen dat u verklaarde dat uw adoptiefamilie u zeer gunstig gezind was en uw adoptievader zelfs een voormalig politiemann was, is het niet geloofwaardig dat u die kans niet heeft aangegrepen of uw familie u niet heeft geholpen om het Bengaals staatsburgerschap te verwerven zodanig u een volwaardig leven met alle rechten, voordelen en officiële documenten in Bangladesh te geven.”*

Dat het zeer moeilijk is om te bewijzen dat hij Bihari is en dat het algemeen bekend is dat Bihari's veel obstakels ondervinden bij het bekomen van hun geboorteakte en/of paspoort, verklaart nog niet waarom verzoeker, noch zijn officiële adoptieouders, nooit enige poging ondernamen om ook maar enig document dat verzoekers identiteit zou kunnen aantonen, te bemachtigen. Zijn verklaring dat hij in de onmogelijkheid verkeert om documenten ter staving neer te leggen, bevestigt slechts het gebrek aan bewijs en toont geenszins aan dat hij ernstige inspanningen heeft geleverd om de bewijzen trachten te bekomen. Bovendien, de objectieve informatie waarnaar verzoeker in het verzoekschrift verwijst (een EUAA COI over Bangladesh van 18 december 2017) en waarnaar een internetlink en vermelding van de desbetreffende pagina is opgenomen, stelt het volgende:

“The UNHCR stated on 23 February 2015, ‘[i]n 2008, the Supreme Court [held] that all members of the Urdu-speaking community were nationals of Bangladesh in accordance with its laws and directed the [E]lection [C]ommission to include them in electoral rolls and give them national identity cards. This declaration ended the statelessness of Urdu-speaking men, women and children residing in the country’. A detailed analysis of the citizenship rights of Urdu-speakers can be found in an analysis of December 2016 by the EUDO Citizenship Observatory, here (see section 3.3 Citizenship of Biharis in Bangladesh). This paper noted that, following the Supreme Court’s ruling in 2008, about 80 % of eligible Urdu-speaking men and women registered to vote and obtained national identity cards. It was observed, however, that some Urdu-speakers have faced obstacles in obtaining documents such as passports and birth certificates (339). Officials have reportedly refused passport applications for technical reasons, such as those living in refugee camps being unable to provide proof of a permanent address.” (eigen onderlijning).

Uit deze door verzoeker aangereikte informatie blijkt dat paspoorten en geboorteaktes inderdaad soms moeilijk verkrijgbaar zijn onder andere voor personen die in vluchtelingenkampen verbleven en geen bewijs van een permanent adres kunnen bijbrengen. In dit verband dient opgemerkt te worden dat de verzoekende partij opgegroeid is in een Bengaals gezin. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat verzoeker over een permanent adres beschikte, gelet op zijn voorgehouden profiel (opgenomen in een Bengaals gezin op zijn negen jaar, hogere studies, economisch actief). Voorts hebben 80% van de Bihari sinds de uitspraak van het *Supreme Court* in 2008 nationale identiteitskaarten verkregen.

Ter terechtzitting stelt verzoeker verontwaardigd te zijn dat men niet begrijpt dat hij niet geadopteerd werd. Hij vervolgt dat hij niet kon eisen om door deze personen geadopteerd te worden daar ze hem reeds onderdak en eten gaven. Ter terechtzitting laat verzoeker ook zien dat dat hij Urdu de taal van de Bihari spreekt. Verzoeker gaat uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt geenszins gesteld dat hij zich had laten moeten adopteren door het Bengaals gezin dat hem opgevoed heeft. Het kernpunt is dat het niet geloofwaardig is, dat verzoeker de kans niet heeft aangegrepen of dat zijn informele stiefvader niet heeft geholpen om het Bengaals staatsburgerschap te verwerven zodanig dat verzoeker een volwaardig leven met alle rechten, voordelen en officiële documenten in Bangladesh had. Des te meer omdat verzoeker vanaf hij negen jaar oud was voorhoudt in een stabiele omgeving bij een voormalige politiemann opgegroeid te zijn, hoger studies gedaan te hebben en deelgenomen te hebben aan het socio-economisch leven in Bangladesh. Gelet op deze context kon verzoeker ook niet onwetend zijn dat op 18 mei 2008 de High Court van Bangladesh bepaald heeft dat alle kinderen die minderjarig waren bij de Bengaalse onafhankelijkheid in 1971, of geboren werden na de onafhankelijkheid als Bengaals staatsburgers moeten worden beschouwd.

Voorts brengt de Raad in herinnering dat om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève alle omstandigheden dienen in rekening te worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in

vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Dit wordt geenszins door verzoeker aannemelijk gemaakt. Verzoekers verklaringen en bij het verzoekschrift gevoegde algemene informatie over de slechte levensomstandigheden van Bihari in Bangladesh zijn niet op hem van toepassing, aangezien uit deze informatie blijkt dat de levensomstandigheden hoofdzakelijk slecht zijn voor Bihari die in vluchtelingenkampen verblijven in Bangladesh, wat niet overeenstemt met verzoekers levensloop, aangezien hij, zo hij verklaarde, sinds zijn negende niet langer in zo'n kamp verbleef maar werd opgenomen in een Bengaals gezin, hogere studies deed en economisch actief was.

3.4.5. In verband met verzoekers beweerde problemen in 2011, ten gevolge van zijn lidmaatschap van een theatergezelschap wordt in de bestreden beslissing overigens op pertinente wijze het volgende aangestipt:

“Zo verklaarde u ook dat u lid was van een theatergroep die zich in haar stukken kritisch opstelde tegen wanpraktijken van de Bengaalse overheid (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Omwille uw betrokkenheid bij deze theatergroep zou u in december 2011 door onbekenden ontvoerd en mishandeld zijn. Nadat u beloofd had u niet meer kritisch tegenover de overheid op te stellen werd u vrijgelaten. Vooreerst legde u opnieuw geen enkel document neer om deze bewering te staven. Nochtans beweerde u dusdanig zwaar mishandeld te zijn dat u beide benen brak, een bewering die toch ondersteund zou moeten kunnen worden mits medische attesten. Indien de door u geschetste gebeurtenissen toch nog enige kern van waarheid bevatten, dient te worden opgemerkt dat uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u geen noemenswaardige problemen meer kende omwille uw betrokkenheid met die theatergroep daar u geen risico's meer nam (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). U stelde wel dat u van 2012 tot 2016 vooral in India verbleef, soms naar Bangladesh terug ging maar in 2016 permanent naar Bangladesh terugkeerde (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 4). Daaruit blijkt dat uw vrees om nogmaals te worden ontvoerd en te worden mishandeld danig moet worden gerelativeerd.

Verzoeker onderneemt in het verzoekschrift geen ernstige poging om de voorgaande motieven te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Daarenboven zelfs indien er enig geloof aan het incident in 2011 en de ten gevolge daarvan opgelopen verwondingen kan worden gehecht, dan blijkt uit verzoekers opeenvolgende verklaringen dat hij nadien geen noemenswaardige problemen meer kende omwille van zijn betrokkenheid met die theatergroep daar hij geen risico's meer nam.

3.4.6. Verzoeker voert vervolgens geen enkel concreet verweer tegen de onderstaande motieven van de bestreden beslissing, zodat deze, bij gebrek aan enig dienstig verweer, onverminderd overeind blijven, door de Raad worden hernomen en tot de zijne worden gemaakt:

“Voorts verklaarde u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh te moeten vrezen voor een gevangenisstraf omdat u Bangladesh met een vals paspoort heeft verlaten. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het illegaal verlaten van uw land van herkomst van gemeenrechtelijke aard is, waarvan elke overheid het recht heeft om dergelijke inbreuken te bestraffen zonder dat dit als een daad van vervolging moet worden beschouwd. U gevraagd welke straf u dan wel vreest, antwoordde u dat dit 4 tot of 6 jaar gevangenisstraf kan zijn, wat op zich niet kan worden beschouwd als een disproportionele straf (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Bovendien gaat het Commissariaat-generaal ervan uit dat u weldegelijk de Bengaalse nationaliteit heeft en als dusdanig dan ook over een legaal paspoort kan beschikken, waardoor er dan ook geen enkele reden is waarom u Bangladesh dan ook niet legaal verlaten heeft.

Voorts kan nog worden opgemerkt dat u internationale bescherming heeft aangevraagd in Griekenland zonder dat u de uitkomst van uw asielprocedure heeft afgewacht. Dat u uw land waar u het eerst internationale bescherming heeft aangevraagd heeft verlaten alvorens de beslissing af te wachten, relateert verder in ernstige mate de ernst van uw ingeroepen vrees voor vervolging.”

3.4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat de documenten die verzoeker heeft voorgelegd ter staving van zijn beschermingsverzoek en die zoals eerder vermeld op zich niet volstaan omwille van hun inhoud en relatieve bewijswaarde, niet worden aangevuld met voldoende samenhangende en aannemelijke verklaringen.

3.4.8. Het geheel aan documenten en verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan.

3.4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zouden hebben aan subsidiaire bescherming.

3.5.2. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij hun voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebben gemaakt.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Bangladesh zou hebben gekend.

3.5.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De Raad stelt vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat de huidige situatie in zijn land van herkomst beschouwd zou kunnen worden als een gewapend conflict. Dit blijkt evenmin uit het administratief dossier. Bij gebrek aan een gewapend conflict is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord in de aanwezigheid van tolk Bangla. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.8. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS